

Autor: Doina Stati

Viața măsurată în metri cubi de aer!

Viața.

Frumos sună nu?

Viața e motivul pentru care îmi împărtășesc aceste gânduri și datorită căruia o să le citiți voi. Ar fi „EA” doar o descriere prea frumoasă a poezilor, o pictură prăfuită într-o galerie, sau poate o simfonie ce continuă și continuă parcă până la nesfârșit ca odată, subit să se stingă? E și scenă de teatru, și stadion, și ring de box, vis, dar, binecuvântare, joc și încă multe altele după cugetările marilor oameni de artă. Nici eu nu am o explicație mai concretă, dar aș spune că e ceva enigmatic ce pornește de la înălțimile galaxiilor, și planează la câțiva metri de pământ. Datorită ei respirăm, vorbim, auzim, gândim, acționăm, totul datorită existenței și pentru existență. Da, prima acțiune ce o face un suflețel nou-născut e să respire, încât prima mică doză de aer te face dependent de luptă continuă pentru cantități de aer nelimitate, încât ajunge să respire timp de 24 de ore mai mult de 30 metri cubi de aer.

Puritatea acestui aer are o importanță enormă pentru sănătate. Aerul atmosferic se impurifică permanent cu bioxid de carbon, care este expirat de oameni și animale, cu produse gazoase formate în procesul descompunerii substanțelor organice în sol și în diferite reziduuri, cu praf, cu fum, cu gaze de eșapament, cu deșeuri sub formă de gaze sau pulberi de la diferite întreprinderi industriale. Dar, să o luăm de la început.

Aerul cu care respirăm reprezintă un amestec de gaze, ce alcătuiesc atmosfera, aproximativ 78 % azot, 21 % oxigen și 1 % argon, și cantități foarte mici de alte gaze, cunoscute drept gaze reziduale, inclusiv dioxid de carbon și metan.

Cel care a identificat, pentru prima dată, dioxidul de carbon, a fost chimistul scoțian, Joseph Black, în 1770. El a observat că, turnând un acid pe o bucată de calcar, rezulta un gaz, mai dens decât aerul. După aceasta apare apa gazoasă, CO₂ se lechiază și încă mai târziu se descoperă posibilitatea de răcire cu CO₂ solid (zăpada carbonică). La general CO₂ este un gaz inodor, incolor, neinflamabil și ușor acid, există sub formă gazoasă dar și solidă.

Pare absolut inofensiv, nu-i așa? Cu siguranță are avantajele și utilitățile sale, se folosește în băuturile răcoritoare, bere și unele ape minerale (carbogazoase), în anumite tipuri de stingătoare de incendii, în tehnologia ce poartă numele de “extracție fluidă supercritică”, valorificată în obținerea cafelei decofeinizate, la crearea efectelor speciale de ceață și fum în cadrul unor spectacole, în acvaristică și în sere, sub formă solidă CO₂ este folosit pentru transportul unor mărfuri la temperatură controlată, în vinificație, în cadrul cercetărilor de laborator. Dar iată că anume din cauza abuzului de aceste avantaje și a activităților desfășurate de om, concentrația de CO₂ din atmosferă a crescut considerabil în ultimii 150 de ani, cantitatea din biomasă și din oceane fiind peste limita superioară admisă.

Principalul efect negativ al creșterii cantității de dioxid de carbon în atmosferă este legat de efectul de seră. Experții în domeniul climatic sunt de părere că o creștere a nivelului „gazelor cu efect de seră”, creștere provocată de activitățile umane, accentuează în mod artificial efectul de seră, ducând la creșterea temperaturilor globale și dereglând clima în mod dezastruos. Gazele de seră includ dioxidul de carbon, rezultat din arderea combustibilului fosil și defrișări, după vaporii de apă, fiind principalul gaz de seră.

Carbonul este stocat sub pământ, departe de biosferă, în combustibili fosili, însă ciclul organic al carbonului descrie transferul carbonului între mări, ecosistemul terestru și atmosferă. Fără influența umană, transferul între aceste rezervoare de carbon este menținut în mare echilibru – de exemplu, plantele absorb carbonul în timp ce se dezvoltă, dar îl elimină atunci când mor. Însă, când oamenii taie arbori sau ard combustibili fosili, ei elimină în atmosferă cantități suplimentare de carbon, accentuând astfel efectul de seră.

Potrivit proiectului Aphekom, cofinanțat de Comisia Europeană, poluarea aerului în Europa determină o reducere a speranței de viață cu aproximativ 8,6 luni per persoană.

Oare chiar atât de mult nu ne prețuim viața, oare chiar atât de nepăsători suntem? Totul pornește din mintea mea, a ta, a tuturor, din casa și ograda fiecăruia, așa că ce-ar fi dacă ne-am opri să ne mai săpăm gropile de pe acum. Ce ar fi să ne bucurăm de momentele irepetabile și ireversibile ale vieții acum și aici. Ce ar fi, OMULE.....dacă te-ai opri pentru o clipă să privești în jur și să te gândești: Cine ești? Ce faci? De ce? Unde? Pentru ce? Oare faci bine? Oare nu ar trebui să o faci mai bine? Oare nu ar trebui să schimbi ceva? E trist că nu ne punem întrebări, că nu ne interesează calitatea propriei vieți.

Totuși se ascunde în noi instinctul turmei, și dacă o sa se revolte unu, restul o să îl urmeze. Deci va acționa asupra CO2 cel care va spune: „Dă-le naibii de automobile, hai să mergem pe jos, cu bicicleta, cu transportul public”, sau „Voi folosi doar pungile de hârtie, sunt destul de comode și sânt reciclabile”.Totul de aici începe. Ceilalți îl vor urma.

Putem acționa împotriva CO2 prin:

- Organismele statale care trebuie să dispună în primul rând de metode de control de mare eficiență.
- Stabilirea nivelului normelor de emisie care pot fi deversate în aer de diversele surse de poluare și a concentrațiilor maxime admisibile de poluanți în aerul localităților.
- Adoptarea de sisteme și mijloace de transport cât mai puțin poluante și anume folosirea mai rară a automobilelor: mersul, ciclismul, sau transporturile publice;
- Evitarea cumpărării bunurilor care sunt împachetate excesiv, dacă sunt tehnologii pentru a confecționa ambalajele, trebuie să fie și pentru a le recicla;
- Evitarea pierderilor: trebuie sa reducem ceea ce folosim, re folosim în loc să cumpărăm altele noi, reparăm obiectele stricate în loc sa le aruncăm, si reciclăm cât mai mult posibil;
- Exploatarea rațională a instalațiilor tehnologice selecționate pentru o anumită producție ca fiind cele mai puțin poluante (ermetizarea instalațiilor în care se desfășoară procese de producție generatoare de pulberi și gaze, dirijarea pulberilor și gazelor spre instalațiile de epurare);
- Amplasarea surselor de poluare bazată pe un studiu științific al consecințelor pe care le are situarea într-o anumită ambianță geoclimatică;

Trebuie sa acționăm acum, toți împreună, să devenim mai uniți azi, ca să respirăm sănătos mâine, să facem cel mai mic efort posibil în această clipă, ca următoarea să devină și mai frumoasă. Să putem savura aerul proaspăt în timpul unei plimbări în parc, aerul purificator din munți, aerul liniștitor dintr-o dimineață obișnuită petrecută la balconul casei, aerul energizant ce îl primim in timpul unei petreceri cu prietenii în sânul naturii, și pur și simplu aerul care îl respirăm pentru un minut de liniște, reculegere, meditație și încărcare cu noi puteri, și zâmbet pe buze. Părea niște mărunțișuri până acum nu ?

Toți dorim să trăim frumos și sănătos, și chiar daca unele lucruri pe care le facem în fiecare zi ni se par nesemnificative, să știți că totul e exact invers, totul e prea important, totul e prea real, existent și posibil.

Când citești aceste combinații de cuvinte, oprește-te din rutina ta zilnică, pătrunde în esență, doar gândește și conștientizează.

Te îndemn spre frumos!

Fă-ți viața mai vie, optează pentru calitatea ei și bucură-te de ea neconținut.